

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Latvijas Nacionālās frontes,
laikraksta "DDD" un
apgāda "Vieda" kolektīvs

sveic
ILZI LIEPU

30 gadu jubilejā!

Lai Ilze piepildītu savus ideālus, veltām
viņai Raiņa vārdus:

**Nenogrimt mazajos darbos
Un ikdienā nezaudēt zvaigznes.**

POLICIJA – TIKPAT SAJAUKTA KĀ SABIEDRĪBA

Saruna ar Valsts policijas priekšnieku, ģenerāli **Valdi Voīnu**

**POLICISTI IR
PĀRGRUPĒTI,
OPTIMIZĒTI UN
PIELĀGOTI**

DDD: Iepriekš tikāties pirms vairāk nekā gada, lai runātu par gaidāmajām pārmaiņām policijā. Gan policijas arodbiedrības, gan sabiedrības pārstāvji toreiz izteicās, ka policija kļūs ricībnespējīga, ka pieaug noziedzības līmenis. Kā jūs šobrīd vērtējat policijas darbu? Vai reorganizācija jeb, kā tagad pieņemts teikt, optimizācija ir izdevusies un sevi ataisnojuši?

Valdis Voīns: Policija, protams, strādā, un situācija pēc reorganizācijas nav pasliktinājusies. Ņemot vērā statistiku, saglabājies arī noziedzības kritums desmit procentu apmērā. Smagie un sevišķi smagie

noziedzumi samazinājušies līdz pat trīsdesmit procentiem. Protams, tas nav tikai policijas nopelns, jo situāciju ietekmē visdažādākie faktori.

Policija, kā visa valsts, strādā līdzekļu samazinājuma apstākļos. Esam

dās atsevišķi aspekti, kas ir jāmaina policijas darba organizēšanā. Pieļauju, ka laika gaitā uzradīsies vēl jaunas problēmas, kuras tad arī risināsim. Iespējams, ka, ņemot vērā noziedzības statistiku, būs jāveic kaut kādas pārgrupēšanas, taču varu nešaubīgi apgalvot, ka kopumā policija pārrauga visu valsts teritoriju, reaģējot uz visiem izsaukumiem pietiekami operatīvi. Laiku pa laikam gan ir sūdzības, īpaši lauku rajonos, ka policija pārāk lēni reaģē, taču šādas sū-

tā ir taisnība, jo, piemēram, nepieciešamība samazināt administratīvo aparātu citos apstākļos nenotiktu – neviens neuzsāktu reorganizāciju, ja nebūtu nopietnas nepieciešamības.

Policija darbojas salīdzinoši labi. Protams, nav viegli, nedzīvojam pārticībā, nepārtraukti jāreķina, ko varam un ko nevaram atļauties.

**ARĪ POLICISTIEM
JĀZINA
VALSTS VALODA**

DDD: Skandaloza ir ziņa, ka policijā joprojām strādā cilvēki, kuri nezina latviešu, tātad, valsts valodu. Ja pareizi sapratu, vairākiem simtiem policistu noteikts termiņš, līdz kuram viņiem jāiemācās latviešu valoda. Kā varēja rasties šāda

Valdis Voīns:
"Lai būtu, kā jūs teicāt, "vētra", jābūt kādam organizētam spēkam. Vienkārši tāpat masu slaktiņš nesākas."

dzības bija arī pirms policijas reformas.

Daudzi atzīst, ka krīze ir iespēju laiks. Varbūt daļēji

situācija un kā tā tiek risināta? Par kādiem līdzekļiem?

Turpinājums 5. lpp.

RUNAS PAR OKUPANTU INTEGRĀCIJU IR EKSTRĒMISMS

25.novembrī Latvijas Radio 1 raidījumā "Krustpunktā", ko vadīja žurnālists **Aidis Tomsons**, uzaicinātie studijas viesi – **Sigita Zankovska-Odiņa** (Latvijas Cilvēktiesību centra pētniece), **Nils Muižnieks** (bijušais integrācijas ministrs, LU Sociālo un politisko pētījumu institūta direktors), **Deniss Hanovs** (Rīgas Stradiņa universitātes asociētais profesors) un **Marija Golubeva** (Politiskās centra "Providus" vadošā pētniece) – ekstrēmi spriedelēja par integrāciju. Gandrīz stundu garajā diskusijā integrācijas "eksperti" prātuļoja, kā okupantus integrēt latviešos.

Radio darbinieki izrādīja apšveicamu iniciatīvu un raidījuma laikā piezvanīja laikraksta "DDD" redaktorei vietniecei **Lienei Apīnei**, lai dzirdētu, ko LNF domā par tā saucamo integrāciju. Tā kā pēc raidījuma saņēmām pozitīvas atsauksmes no mūsu lasītājiem, nolēmām publicēt radio raidījumā "Krustpunktā" izskanējušo laikraksta "DDD" pārstāves viedokli.

Aidis Tomsons: Jūs esat pret integrāciju. Jūsuprāt, nav jēgas no integrācijas vispār?

Liene Apīne: Mēs nesam pret integrāciju – mēs esam pret tiem ekstrēmajiem uzskatiem, kādus pauž jūsu raidījuma

viesi. Mēs nepiekrītam viņu ekstrēmajai interpretācijai, kas ir integrācija. Neviens no tiem cilvēkiem, kas ir studijā, nav pareizi formulējis, kas ir integrācija.

Integrācija nozīmē kāda viena veseluma daļu at-

kalapvienošanu. Latviešu tauta nekad nav bijusi viens veselums ar krievu tautu, nekad nav bijusi tāda latvkrievu tauta, nav bijusi arī tāda latvkrievu valoda. Spriest par to, vai mums būtu jāuztraucas, ko darīt ar krievvalodīgajiem okupantiem, kuri, kā to atzina arī cilvēki, kas zvanīja uz raidījumu, atbrauca šurp laimes meklējumos, nav vajadzības. Pirmkārt, mums skaidri un gaiši jāpazinās, ka mums šie sarkanie fašisti, šie krievvalodīgie okupanti nav sevi jāintegrē.

Aidis Tomsons: Jūs runājat arī par tiem, kas šeit dzimuši?

Liene Apīne: Runāju par visiem tiem, kas iebraukuši pēc 1940.gada, un viņu pēctečiem. Es nerunāju par tiem, kas ir Latvijas pavalstnieki, kā to nosaka

1920.gada Miera līgums. Runāju par tiem, kuri iebrauca šeit okupācijas laikā un viņu pēctečiem.

Klausītāji un zvanītāji ļoti skaidri formulēja problēmas. Galvenā problēma ir tā, ka mēs izvairāmies pildīt likumus, kurus Saeima jau ir pieņēmusi. Pirmkārt, tā ir Deklarācija par Latvijas okupāciju, kurā būtībā ir skaidri formulēta integrācijas politikas pamatbūtība, tas ir, šeit iebraukušo krievvalodīgo repatriācija uz viņu etniskajam dzimtenēm, ko Krievija šobrīd arī grib realizēt, un latviešu repatriācija uz viņu etnisko dzimteni, tas ir, uz Latviju.

Aidis Tomsons: Tātad tādi jēdzieni kā integrācija un asimilācija ir pilnībā nepieņemami?

Turpinājums 3. lpp.

Abonē laikrakstu «DDD» Latvijas Pastā un laimē!

2³ abonējot!
[divi KURŠI]

Abonējot matemātiku vienkāršā!

Abonēt presi Latvijas Pastā šād 15. decembrī un laimē ceļojumu divām personām uz Rīku, navigācijas ierīci vai dāvanu karti.

"DDD" var abonēt gan uz dažiem mēnešiem, gan uz visu gadu.

**ABONĒT VISAM GADAM IR
IZDEVĪGĀK!**

Abonē gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodaļā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem – **Ls 7,00**

"DDD" nav iebiedējams, tāpēc nepārstās paust patiesību un arī 2011.gadā rakstīs par to, ko citi preses izdevumi noklusē. Rosinām katru "DDD" lasītāju dāvināt jaunus abonementus saviem draugiem, radiem, tuviniekiem, kā arī bibliotēkām, valsts un pašvaldības iestādēm, šādi sniedzot reālu ieguldījumu latviešu gara spēka atmodināšanā!

"DDD" lasītāju skaita pieaugums liecina, ka Latvijā paplašinās domājušo cilvēku loks un latviešu tautā arvien dziļāk ieaug un nostiprinās izpratne par Latvijas pamatnācijas tiesību aizsardzības prioritāti.

KRIEVIJA REKLAMĒS IESPĒJU KOLONISTIEM REPATRIĒTIEM

Krievijas Federācijas Reģionālās attīstības ministrija ir nolēmusi sākotnēji ieguldīt aptuveni 1 miljonu latu televīzijas filmu un raidījumu cikla "Horosho ustroišis" ("Labi iekār-

šanās savā vēsturiskajā dzimtenē sociālajām, ekonomiskajām un kultūras dzīves priekšrocībām.

Finansiāli atbalstītajās programmās jāizmanto 3D grafika, jāuzsver pārvieto-

РОДИНА-МАТЬ ЗОВЕТ!

tojušies") veidošanā, lai veicinātu ārvalstīs (arī Latvijā) dzīvojošo krievvalodīgo pārcelšanos uz dzīvi Krievijā. Finansejuma ietvaros ar krievvalodīgajiem medijiem tiks slēgti valsts pasūtījuma līgumi par televīzijas un radiopārraižu izveidošanu un pārraidīšanu, lai reklamētu Krievijas repatriācijas programmu.

Krievijas Federācijas valsts iepirkuma oficiālajā interneta mājas lapā ievietotajā sludinājumā teikts, ka televīzijas filmām jāveido aktīva pozīcija, lai veicinātu vēlmi

šanās priekšrocības Krievijā, kur nav iekšējo robežu, jādemonstrē statistika un kadri, kas Krievijas reģionus parāda no labākajām pusēm, jāintervē vietējās amatpersonas un uzņēmumu vadītāji, kas izskaidro lieliskās karjeras iespējas. Nolikumā īpaši sīki aprakstīti pasūtītie raidījumi ar nosaukumu "Labi iekārtojušies", kurā jāpastāsta par pārcelšanos ģimeņu labo uzņemšanu, veidojot sižetus par viņu darbu, sadzīvi un atpūti.

Pirmie reģioni, kur notiks filmēšana, būs Tjume-

"Sižetiem jābūt veidotiem spilgtā, aicinošā, viegli uztveramā un skatāmā formā, informējot potenciālos repatriantus par lieliskajām programmas iespējām."

pārcelties uz dzīvi Krievijas Federācijā. Kā liecina konkursa nolikums, pretendentiem krievvalodīgajos televīzijas kanālos NVS un Baltijas valstīs jānodrošina regulāras translācijas ar dokumentālām filmām, kurās stāstīts par to tautiešu dzīvi, kas atgriezušies savā etniskajā dzimtenē – Krievijā. Sižetiem jābūt veidotiem spilgtā, aicinošā, viegli uztveramā un skatāmā formā, informējot potenciālos repatriantus par lieliskajām programmas iespējām, par cilvēka atgrie-

ņas apgabals Rietumsibirijā un Piejūras novads Tālajos Austrumos.

Raidījumu translāciju paredzēts sākt 2011.gada janvārī, un konkursa uzvarētājam divu gadu laikā jānodemonstrē 76 raidījumi ar vienu atkārtojumu. Televīzijas programmas paredzēts demonstrēt populārākajā laikā plkst.17-22 darbdienu, bet brīvdienās – dienas vidū. Papildus vizuālajiem televīzijas pārraidēm ietilpst arī radiopārraides, kurām ir līdzīgas prasības.

Pēc LETA materiāliem

Krievus var integrēt tikai Krievija

Lasītāji jautā, vai Krievija sāk īstenot laikrakstā "DDD" vairākkārt publicētos ieteikumus, kā tās valdībai vislabāk reklamēt savu repatriācijas programmu?

Aivars Garda: Jā, ļoti labi, ka Krievijas vēstniecība Latvijā lasa laikrakstu "DDD" un šajā sakarā dod vērtīgus padomus Krievijas valdībai!

Latvijas Nacionālā frontē, protams, pilnībā atbalsta šo Krievijas iniciatīvu, tikai žēl, ka atvēlētie līdzekļi reklāmas kampaņai un it īpaši pašai repatriācijas programmai ir tik mazi. Tie, kuri varētu pārvākties uz Krieviju, vēlas saņemt lielas pabalsta summas un īpašu attieksmi. Ja Krievija grib sevi saglabāt kā krievisku valsti, tad tai nav citas izejas kā maksāt šos pabalstus.

Tā kā **Dmitrijam Medvedevam** un **Vladimiram Putinam** ir ļoti liela autoritāte starp vienkāršajiem krievu cilvēkiem, es ieteiktu Krievijas valdībai radīt kādus apbalvojumus – piemēram, diplomus, kurus piešķir pārcelotājiem. Varētu izveidot pat īpašu Repatriācijas ordeni. Televīzijā būtu jāredz, kā Medvedevs, Putins vai kāda apgabala gubernators apbalvo repatriantus, un šāda goda parādīšana Baltijas krievvalodīgajos vairotu vēlmi pārcelties uz dzīvi Krievijā. Krievijai šie cilvēki ir jāpadara par varoņiem, jo tie palīdz tai uzplaukt.

Es runāju pavisam nopietni. Ja krievvalodīgie kolonisti mums šeit nav vajadzīgi un ir mūsu tau-

tas ienaidnieki – pietā kolonna un sarkanie fašisti, tad, atgriežoties Krievijā, viņi pelnīti pārtop par savas zemes un tautas patriotiem. Par to šie repatrianti

ir jācieņa, un Krievijas valdībai nav jāžēlo viņiem nedz sākotnējos pabalstus, nedz ordenus.

DDD: Bet kas ir jādara Latvijai?

Aivars Garda: Gan Latvijas valdībai oficiālā līmenī, gan latviešu tautai sadzīvē ikdienā ir jāparāda liela, izteikta neiecietība pret krievvalodīgo okupantu uzturēšanos Latvijā. Ja to vēl pašlaik nedara valdība, tad ikviens latvietis to var īstenot neoficiālā līmenī – tā teikt, uz ielas. Atgādinu, ka **katru dienu mums, latviešiem, ir jāskaidro okupantiem, ka viņu vienīgā iespēja ir labi veicīgi "tīties" prom no Latvijas. Pats Putins taču viņus aicina!**

Valdībai, Saeimai ir jāpieņem tikpat drosmīgi lēmumi par okupantu izraidīšanu, kādi jau pieņemti attiecībā uz irnieku, kas nemaksā par īri, izlikšanu no dzīvokļiem. Protams, Krievija "bļausīsies" par šādiem likumiem, bet tā

no viņu puses būs tikai retorika, kuru izplatīs dažādi profašistiski, šovinistiski noskaņoti cilvēki Krievijā. Jāsaprot, ka Krievijai pašai ir ļoti nepieciešami savi tautieši, tāpēc visa šī bļautīšanās būs tikai retorika jeb tukša muldēšana arī oficiālajā līmenī.

Turkmēnija, Tadžikistāna met ārā krievvalodīgos okupantus un nemaz neklausās retorikā, un tāpēc neviens arī par viņiem īpaši "nebļautās". Tāpat no Čečenijas teritorijas ir padzīti krievu okupanti.

Protams, arī Eiropa var sākt "bļautīties", taču arī tas būs ti-

raida prom, jo sevi iedomājas par vislielākajiem, visvarenākajiem, kas vinnējuši Otro pasaules karu... Viņiem ir "jūra līdz ceļiem", bet šī "lekšanās" nav jāņem vērā, jo tās pamatā ir nepilnvērtības sajūta un kultūras trūkums. Latviešu pusē ir taisnīgums, un tas uzvarēs!

DDD: Par integrācijas izgāšanos tiek runāts ne tikai Latvijā, bet arī Eiropā. Būtu vienīgā valsts, kas sekmiīgi un produktīvi spētu integrēt Latvijā dzīvojošos okupantus, ir Krievija. Vai tā?

Aivars Garda: Jā, integrācijas patiesā nozīme ir kādreiz sašķelta viena veseluma atkalap-

"Varētu izveidot pat īpašu Repatriācijas ordeni. Televīzijā būtu jāredz, kā Medvedevs, Putins vai kāda apgabala gubernators apbalvo repatriantus, un šāda goda parādīšana Baltijas krievvalodīgajos vairotu vēlmi pārcelties uz dzīvi Krievijā."

kai retorikas līmenī, jo mēs neko nepareizu un sliktu nedarīsim – tikai metīsim ārā savus okupantus, kolonistus, kas pazudina mūsu tautu un liedz tai tiesības uz attīstību. Turklāt šādi mēs pildīsim Saeimas deklarāciju par okupāciju.

DDD: Kādēļ Krievija tik nelogiski rīkojas: ar vienu roku aicina mājās savus tautiešus, bet ar otru sāk "bļaut", ja mēs šim repatriācijas procesam piepalīdzam?

Aivars Garda: Tāpēc, ka Krievijai (tai par lielu nelaimi) ir stipra, spēcīga, nekaunīga bandīta kompleks. Lielkrievu šovinisti ārdās, ja kāds viņus

vienošana. Ja krievvalodīgie atgriežas Krievijā, kuru viņi uzskata par savu etnisko dzimteni, tad patiešām var notikt sekmiīga šo krievu integrācija savā valstī. Ja kāds grib palikt Latvijā, viņam ir pilnībā jāasimilējas ar latviešu tautu.

Mums, protams, ir vienīga, uz kuriem brauc Latvijas krievvalodīgie – kaut uz visām četrām debespusēm. Taču ārpus Krievijas nebūs iespējama viņu integrācija, jo integrēties cilvēks var tikai tajā valstī, kas ir viņa etniskā dzimtene, citur viņš varēs tikai asimilēties ar svešas valsts pamattautu.

Bijusī NRTP atvainosies Aivaram Gardam

Šā gada 17.oktobrī stājās spēkā Administratīvās rajona tiesas spriedums, ar kuru Nacionālajai Radio un televīzijas padomei (tagad pārdēvēta par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomi, un to vada Ābrams Kleckins) uzlikts par pienākumu rakstveidā atvainoties Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam Aivaram Gardam un 1 mēneša laikā atbildēt uz viņa iesniegumu pēc būtības.

2008.gada 17.martā Aivars Garda iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Nacionālās Radio un televīzijas padomes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, jo padome bija atteikusies izskatīt viņa sūdzību par Latvijas Radio ģenerāldirektora Aigara Semēvica diskrimi-

nējošo lēmumu nedot iespēju pārraidīt divus maksas sludinājumus.

Pirmā maksas sludinājuma teksts, kuru Aivars Garda vēlējas pārraidīt Latvijas Radio 1.programmā, bija šāds: "Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda sirsnīgi pateicas visiem patriotiem, kuri nepaklausīja Vairai Viķei-Freibergai un piedalījās 16.marta gājienā, protestējot pret Abrenes atdošanu Krievijai un dekolonizācijas neveikšanu. Protestēsīm visi kopā arī 25.martā!"

Otru sludinājumu par samaksu bija iecerēts pārraidīt krievvalodīgajai auditorijai Latvijas Radio 4.programmā: "Председатель Национального фронта Латвии Айвар Гарда предагает неграж-

данам по доброму по хорошему уехать из Латвии. Чем скорее, тем лучше для всех." ("Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda piedāvā nepilsoņiem ar labu aizbraukt no Latvijas. Jo ātrāk, jo labāk visiem.")

Administratīvajā rajona tiesā, izskatot Aivara Gardas pieteikumu par Nacionālās Radio televīzijas padomes atteikšanos risināt strīdu ar Latvijas Radio un novērst diskrimināciju, sprieduma motīvu daļā uzsver:

"Tātad Likums deva ikvienai sabiedrības grupai tiesības uz informācijas un izpausmes brīvību sabiedriskajā raidorganizācijā, par kādu atzīts [Latvijas] Radio. Ja šīs tiesības tika ierobežotas, tad personai bija tiesības iesniegt sūdzību [Nacionālajā Radio un televīzijas] Padomē, ku-

ra kontrolēja šī likuma ievērošanu. [...]

Kā redzams no Padomes atbildes, tā nav izvērtējusi pieteicēja sūdzību pēc būtības, nav norādījusi nevienai tiesību normu un nav devusi nekādu juridisku vērtējumu un pamatojumu, kāpēc Radio rīcība ir tiesiska, kāpēc pieteicējam kā noteiktas sabiedrības grupas pārstāvim ar noteiktiem uzskatiem nav tiesību paust savus uzskatus, t.i., īstenot tiesības uz informācijas un izpausmes brīvību sabiedriskā raidorganizācijā [...].

Tiesa konstatē, ka Padome, atsakoties izvērtēt pieteicēja sūdzību pēc būtības, ir pieļāvusi pieteicēja tiesību aizskārumu."

Laikraksta "DDD" veidotāji cer, ka šī kārtējā uzvara tiesā iedvesmos arī latviešus cīnīties par latviešu tiesībām savā zemē.

POLICIJA – TIKPAT SAJAUKTA KĀ SABIEDRĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

Valdis Voins: Policisti latviešu valodu apgūst par saviem līdzekļiem. Policijai nav naudas, bet, ja arī būtu, mēs neatvēlētu līdzekļus, lai mācītu policistiem latviešu valodu. Tā nav šodien radusies problēma. To, ka situācija ir tāda, jau zinājām. Būtībā valsts valoda jāprot, jau stājoties dienestā. Problēmas sākās tad, kad ierindas policistiem darba standartā pamainījās valsts valodas zināšanas pakāpes kategorija. Ar likumu tika noteikts, ka policistiem jāzina latviešu valoda augstākajā līmenī, tādēļ ir daļa policistu, kuriem jānokārto valodas eksāmens, lai iegūtu jaunu valodas apliecību.

Pirms pusgada Valodas

lākā policijas problēma. Agrāk šis jautājums bija daudz problemātiskāks, taču nevaru noliegt, ka atsevišķos gadījumos arī šodien sastopamies ar situācijām, kad policistu latviešu valodas zināšanas nav pietiekamas.

Ir kāda cita problēma, ar kuru sastopamies daudz biežāk. Proti, policisti diezgan bieži pilda protokolus, ar lietu saistītos dokumentus krievu valodā, jo lietā iesaistītās personas runā nevis latviešu, bet krievu valodā. Tas nav pareizi. Ar apakšvienību vadītājiem strādājam, lai situāciju mainītu, jo policistiem jāpilda likums un visi dokumenti jāraksta valsts, tātad, latviešu valodā.

Valodas problēmas poli-

nozīmīgi skatāms. Domāju, ka vairums no tiem, kuri dzimuši Latvijā, neidentificē sevi ar kādu citu valsti. Tādos vēsturiski radušos apstākļos mums diemžēl jādzīvo. Ko mēs varam darīt?

DDD: Jāveic dekolonizācija, jārealizē Saeimas pieņemtie likumi par okupācijas seku likvidēšanu, un viss nostāsies savās pareizajās vietās.

INTEGRĀCIJA IZGĀZUSIES

DDD: Vērojot politiskos procesus, Krievijas ietekmes pastiprināšanos, redzot, ka integrācija kā tāda ir izgāzusies, jūs nebaudāt, ka krievvalodīgie, tostarp arī policisti, kuri turklāt vēl ir apbruņoti, varētu tikt izmantoti politisko procesu virzīšanā Latvijā?

Valdis Voins: Šaubos, vai policiju tāda veida varētu izmantot. Cik esmu runājis ar nelatviešiem, viņi ir atzinuši, ka viņus tur neviens negaida, ka Krievija ir tikai kaimiņvalsts.

DDD: Tad pavisam grūti izprast, kādēļ šiem nelatviešiem ir tādas grūtības ar latviešu valodas apguvi un, galvenais, tās lietošanu dzīvē? Kādēļ neviens no viņiem nesteidzas asimilēties? Reālā dzīve ir pretrunā ar to, ko sakāt.

V.V.: Man gan šķiet, ka tie nelatvieši, kas ir gados un nerunā latviski, atšķiras no tiem, kas dzīvo Krievijā.

DDD: Arī latvieši, kas gandrīz visu savu mūžu nodzīvojuši citā zemē, atšķiras no Latvijā dzīvojošajiem latviešiem.

“Agrāk šis jautājums bija daudz problemātiskāks, taču nevaru noliegt, ka atsevišķos gadījumos arī šodien sastopamies ar situācijām, kad policistu latviešu valodas zināšanas nav pietiekamas.”

V.V.: Visā Eiropā ir problēmas ar iebraucēju integrāciju. Cilvēki norobežojas savas kopienas ietvaros. Vācija, Francija pat oficiāli paziņo, ka imigranti nemaz netaisās integrēties un iekļauties vietējā sabiedrībā. Jāsecina, ka ne tikai Latvijā ir šāda veida problēmas. Es gan domāju, ka situācija mūsu valstī pamazām atrisināsies, un neviens ar mietiem neies savus pretiniekus sist.

DDD: Bet jūs pats iepriekš atzināt, ka cilvēku skaits 9.maijā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa ar katru gadu kļūst aizvien lielāks. Ja šodien vēl nekādu nemieru nav, tad varbūt tas ir tikai klusums pirms vētras?

V.V.: Neuzskatu, ka 9.maijs ir kaut kāds rādītājs – tas ir tikai simbols. Lai būtu, kā jūs teicāt,

“vētra”, jābūt kādam organizētam spēkam. Vienkārši tāpat masu slaktiņš nesākas.

DDD: Vai policijas rīcībā nav informācijas, ka kāds kaut kur kaut ko plāno?

V.V.: Valsts policija šādu informāciju nevāc, un mūsu sadarbības partneri tādu nav snieguši.

Par krievvalodīgo vienotību un spēku varam spriest kaut vai pēc 16.marta, kas, ja tēlaini izsakāms, uzskatāms par pasākumu sezonas atklāšanu. Ja iepriekšējos gados vēl tika rīkotas kaut kādas akcijas stripainos kostīmos, tad šogad redzējam tikai diezgan švaku verbālu izpaušanos. Mans uzskats ir tāds, ka 16.martā mēs nedrīkstam likt nožogojumus pie Brīvības pieminekļa, lai ikvienam ir iespēja piekļūt pie pieminekļa nolikt ziedus vai nodziedāt kādu dziesmu.

VAI POLICIJA PILDA TIKAI LIKUMUS?

DDD: Kas notika 1.jūlijā? Var dažādi vērtēt Ulda Freimaņa pieteikto gājieni, bet kādēļ policija ierobežoja tiesas atļautu akciju, ja pēc likuma policijas uzdevums ir nodrošināt pasākuma dalībnieku drošību?

Valdis Voins: Ja paskatās citu likuma pantu, tad policija citādāk nemaz nevarēja rīkoties, jo pasākums nedrīkst notikt, ja klāt nav pasākuma rīkotājs.

DDD: Bet pasākuma rī-

kotājs nevarēja ierasties Drošības policijas dēļ.

V.V.: Tad jautājiet Drošības policijai!

DDD: ... un kāds ir jūsu personiskais viedoklis?

V.V.: Mēs jau novirzāmies no sarunas par policijas profesionālo darbību uz politiku...

DDD: To jautāju, jo cilvēkiem šķiet, ka policija piedalās politiskajās spēlēs. No latviešu viedokļa skatoties, policija vairāk aizstāvētos, kuri vērsas pret latviešiem.

V.V.: Policija maksimāli cenšas izvairīties no kaut kādas iesaistīšanās politikā. Mēs nesniedzam nekādu komentārus nevienā no politiski sarežģītajiem, jutīgajiem datumiem. Protams, mums katram kā cilvēkam ir sava nostāja un viedoklis, mēs visu saprotam un redzam, bet nevaram pieļaut, ka personis-

kā attieksme ietekmē policijas darbu. Tad notiks tas, no kā jūs visvairāk baidāties – policija sašķelsies latviešos un nelatviešos, vieni strādās 16.martā, bet otri – 9.maijā. Viena daļa policistu apsargās medīku piketus, bet otra, piemēram, skolotājus. Tas ir nepieļaujami!

Bieži vien policisti strādā pasākumos, kuros viņu personiskā pārliecība ir pilnīgi pretrunīga, tādēļ strādājam tikai un vienīgi likuma ietvaros. Runājot par 1.jūliju, tad formāli tika pildīts likums.

Esmu gandrīz desmit gadus bijis klāt šādās akcijās un skaidrojais, kādēļ policija rīkojusies tā vai citādi. Zinu pārmetumus par policijas politisko angažētību, taču savas personiskās domas vienmēr esmu centies neizpaust. Biju klāt, kad 2006. gadā Valņu ielā aizturēja Gardas kungu un jūs. Jums ir pretenzijas pret mums, man ir izskaidrojums, kādēļ tas tā notika. Aizturam nacionāli domājošus, aizturam arī nenacionāli orientētus. Vieni sūdzas, ka aizstāvam fašismu, citi, ka piešķirjam okupantus. To visu cenšos uztvert neitrāli, jo man jāievēro likums, mēs nevaram šķīrot.

DDD: Tātad jūs pieņemat lēmumu, kā policijai jārikojas vienā vai otrā situācijā?

Valdis Voins: Turpinājums sekos
Intervēja Liene Apine

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Krievu armijas “sagaidīšana” Rīgā

Latvisks sveiciens manai “DDD”!

Kādā no iepriekšējiem “DDD” numuriem izlasīju Intas Riekstiņas rakstu par krievu armijas “sagaidīšanu” Rīgā, t.i., par otrreizējo okupāciju. Man toreiz bija 10 gadu, dzīvoju Čiekurkalnā. Kādu dienu no šīs skolas pie manis atnāca skolotāja un pieteica, lai tikos un tikos obligāti esmu pie Matīsa tirgus Brīvības ielā. Viņa man iedeva puķes, kuras man būšot jāpasniedz zaldātiem – mana mamma jau esot devusi atļauju. Citādi jau nemaz nevarēja būt, jo viņa jau 1940. gadā bija iebiedēta un zināja, ar ko var beigties nepaklausība.

Noteiktajā laikā stāvēju uz ielas, kur bija daudz cilvēku ar puķēm, arī bērni. Pēc nelielas gaidīšanas sadzirdējām dārdoņu, un parādījās tanki vai bruņumašīnas, uz kurām sēdēja krievu karavīri. Stāvēju ļoti apmulsusi, līdz kāds man teica, lai sniedzot taču tās puķes. Nevarēju saprast, kā to izdarīt, ja tanki tik lieli, bet zaldāti tik augstu. Tad kāds teica, lai metot puķes uz tankiem, un es metu...

Tātad arī es, desmitgadīga meitene, sagaidīju okupantus, apberot viņus ar ziediem... Toreiz gan isti nesa-pratu, kas notiek. Tagad es domāju – mans tētis taču tajā laikā, kad es te “apsveicu” okupantus, vergoja Sibīrijā Komi! Paldies Dievam, viņš pārnāca, tikai veselību atstāja tur...

R. Buševica

2008.gada 16.marts Rīgā

